, 16 września 2026 r.

Ministerstwo Sprawiedliwości

Departament Legislacyjny

Al. Ujazdowskie 11 00-950 Warszawa

PETYCJA w sprawie podjęcia inicjatywy legislacyjnej ukierunkowanej na nowelizację przepisów ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń oraz ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny w zakresie przeciwdziałania celowym prowokacjom drogowym, stwarzaniu sztucznych zagrożeń oraz bezprawnym blokowaniu pojazdów w ruchu drogowym

Działając w imieniu własnym oraz reprezentując społeczność nieformalnej grupy LDZ ZMOTORYZOWANI ŁODZIANIE, na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, składam niniejszą petycję o podjęcie systemowych prac legislacyjnych mających na celu wyeliminowanie luki prawnej wykorzystywanej przez osoby celowo aranżujące konflikty drogowe.

Wnoszę o wprowadzenie jednoznacznych przepisów kwalifikujących celowe uniemożliwianie kierującym opuszczenia miejsca naruszenia, odcięcia drogi odjazdu, a także prowokowanie zachowań niezgodnych z prawem za odrębny czyn zabroniony, zagrożony surową sankcją karną i mandatową.

SZCZEGÓŁOWE OPISANIE PROBLEM I JEGO MECHANIZMU

W ostatnich latach na polskich drogach i ciągach pieszo-jezdnych nasiliło się zjawisko tzw. pato-nagrywaczy – osób prywatnych, które pod pretekstem społecznego egzekwowania prawa prowadzą działalność komercyjną nakierowaną na zdobywanie wyświetleń w serwisach internetowych. Praktyka ta nie ma nic wspólnego z rzeczywistą poprawą bezpieczeństwa ruchu drogowego, a stanowi celowe kreowanie sytuacji bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia i życia.

Mechanizm działania tych osób opiera się na wyliczonym, przemyślanym działaniu przestrzennym:

1. Stwarzanie matni i pułapek komunikacyjnych: W sytuacji, gdy kierujący pojazdem znajdzie się na odcinku objętym zakazem (np. na fragmencie chodnika lub drogi osiedlowej), osoby te nie poprzestają na powiadomieniu organów ścigania. Zamiast tego dochodzi do fizycznego osaczenia pojazdu. Jedna osoba staje przed

maską, natomiast druga celowo zachodzi auto od tyłu, stając bezpośrednio w martwym polu widzenia zderzaka.
2. Uniemożliwienie zaprzestania popełniania wykroczenia: Taka taktyka celowo odcina kierowcy możliwość bezpiecznego wycofania, skrętu czy zjechania z terenu zabronionego. Kierowca, który chce naprawić swój błąd i natychmiast opuścić miejsce zabronione, zostaje zmuszony do przebywania w stanie dalszego naruszania przepisów.
3. Prowokowanie potrąceń i wywieranie presji psychicznej: Oznaka agresji słownej, nagrywanie wizerunku z odległości kilkudziesięciu centymetrów oraz celowe podchodzenie pod ruszający pojazd mają na celu doprowadzenie do kontaktu fizycznego z autem lub wywołanie u kierowcy emocjonalnej reakcji, co następnie stanowi materiał wideo publikowany w sieci.

Zjawisko to prowadzi do całkowitej odwracalności ról: osoba naruszająca przepis porządkowy staje się ofiarą zaplanowanej nagonki i prowokacji, a osoba stwarzająca bezpośrednie zagrożenie katastrofą lub wypadkiem kreuje się na stróża prawa.

UZASADNIENIE PRAWNE ORAZ STANOWISKO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Potrzebę pilnego podjęcia działań przez Ministerstwo Sprawiedliwości wprost potwierdza pismo z Biura Rzecznika Praw Obywatelskich z 2026 roku (sygnatura: II-510-676-2026-MW). Rzecznik Praw Obywatelskich oficjalnie poinformował, że organem posiadającym kompetencje do przeprowadzenia zmian w prawie karnym i prawie o wykroczeniach w opisanym zakresie jest wyłącznie Minister Sprawiedliwości.

Jednocześnie RPO w przywołanym piśmie wydał kluczową wykładnię prawną, powołując się na ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok SN z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt V KK 224/17). Sąd Najwyższy jednoznacznie rozstrzygnął, że nakłanianie do popełnienia czynu zabronionego (podżeganie) nie musi przybierać formy słownej ani pisemnej. Może ono nastąpić poprzez działanie, gest, mowę ciała, radę, jak również celowe stworzenie określonego układu sytuacyjnego i przestrzennego.

W obecnej praktyce interwencyjnej Policji istnieje jednak poważna luka stosowania prawa. Funkcjonariusze przybyły na miejsce zdarzenia automatycznie nakładają mandat na kierującego za sam fakt przebywania w miejscu zabronionym, całkowicie ignorując fakt, że kierowca został w tym miejscu zablokowany, a zachowanie pieszych wyczerpywało znamiona podżegania (art. 12 Kodeksu wykroczeń / art. 18 par. 2 Kodeksu karnego) lub tamowania ruchu (art. 90 Kodeksu wykroczeń).

POSTULATY LEGISLACYJNE

Mając na uwadze powyższe, wnoszę o opracowanie i skierowanie do prac parlamentarnych projektu ustawy zmieniającej, która wprowadzi następujące rozwiązania:

1. Wprowadzenie w art. 90 Kodeksu wykroczeń kwalifikowanego typu utrudniania ruchu polegającego na celowym uniemożliwianiu innemu uczestnikowi ruchu zjechania z miejsca zabronionego lub opuszczenia ciągu pieszego.

2. Doprecyzowanie przepisów Kodeksu karnego w zakresie stwarzania bezpośredniego niebezpieczeństwa w ruchu drogowym przez pieszych, którzy celowo wchodzą w tor jazdy lub martwe pola pojazdów w celu wymuszenia określonego zachowania.
3. Wprowadzenie bezwzględnego zakazu czerpania korzyści finansowych z publikacji nagrań przedstawiających wizerunki osób trzecich w sytuacjach konfliktowych bez ich wyraźnej zgody, co ukróci komercyjny motyw organizowania prowokacji.

Osoby prywatne nie mają prawnych kompetencji do prowadzenia działań operacyjnych, blokowania pojazdów ani zastępowania Policji. Dalsze tolerowanie tego procederu doprowadzi do tragicznych w skutkach wypadków, za które odpowiedzialność poniosą osoby manipulujące przebiegiem zdarzeń.

Zwracam się o pozytywne rozpatrzenie petycji i informowanie o podjętych krokach legislacyjnych.